

Příběh Aleny a jejího mladšího bratra Bořivoje, kteří se učili hrát Proroctví

aneb

malá útěcha a pár rad pro ty, komu se moc nedaří naučit se Proroctví podle přiložených pravidel

B: Čau ségra. Vypadáš našťavaně, co se stalo?

A: Po tom ti nic není... co ty, užil sis první den prázdnin?

B: Nic moc... rozbalil jsem tu hru, co jsem dostal za vysvědčení... přečetl jsem si celá pravidla a stejně vůbec nechápu, jak se to hraje.

A: Tak mi to ukaž, Boříku, podíváme se na to.

B: Ty dneska večer nejedeš s tím svým motorkářem na...

A: Řekla jsem, nestarej se! Dej sem ty pravidla – a zatím umyj nádoby a vynes koš.

B: Dneska jsi na řadě ty!

A: Chceš hrát, nebo ne?

B: Potvoro!

* * *

A: Tak pojď, zkusíme to.

B: Ty už to máš přečtený? Vždyť je to dvanáct stránek!

A: Ani ne. Varianty hry jsem nečetla, a ty tři stránky Dodatků taky ne – to jsou vysvětlivky ke kartám, přečteme si je, až když nějaké kartě nebudeme rozumět. A Útok na sféry a Závěrečný boj jsem zatím jen prolítila očima.

B: Aha, to je mazaný. Tak mi nějak v pár větách řekni, co ses dočetla.

A: Hele, troubo, proč myslíš, že by tu bylo popsáno několik stránek, kdyby se to dalo říct pár větami? Uděláme to jinak. Budeme je číst společně a rovnou si to zkusíš, dobrá?

B: Tak jo.

A: Tak čti, Příprava hry, strana 2.

B: Dobře. Hele, tady píšou to, co jsi říkala o těch dodatcích a že si to máme rovnou zkusit. A pak se na mě vytahuješ, kdoví jak jsi chytrá!

A: No a? Taky jsi to přece četl, ne? Pokračuj – Herní plán.

* * *

B: Tak jo, herní plán je jasný. Akorát nevím, co jsou ty fleky tady na obloze.

A: Hádej.

B: Jak to mám probůh vědět? Nějaký mraky nebo co...

A: Vždycky, když něco nepochopíš, přečti si text ještě jednou. Nejspíš jsi to přehlídl nebo nezaregistroval.

B: Teď jsem to četl, a o tomhle tam není ani... aha, tady... astrální sféry... tak sorry.

A: Dobře. Karty máme roztríděné, tak je dáme na místa podle obrázků zadních stran na plánu.

B: Ty s těmi zkříženými meči na plánu nejsou!

A: A co v pravidlech?

B: Aha tady. Mají se dát do astrálních sfér... ty jsou kde? Promiň, promiň, už si vzpomínám...

A: Uděláme to podle toho obrázku. Zamíchám ty s korunou a dám do každé sféry jeden. Pak zamíchám meče... sakryš, jsou hrozně podobné těm dýkám... a dám přes každý artefakt jednu. A nakonec stejně ty dýky. Jednoduché, ne?

B: No jo, takhle jo, když to člověk vidí...

* * *

B: Cože? Ten Výběr postav, strana 3 nahoře, nějak nechápu.

A: No, stejně zatím nevíme, co která umí, a jsme jen dva... Zatím se na to vykašleme a vezmeme si každý tu, která se nám líbí.

B: Mně se líbí tahle ženská... Zaklínačka.

A: Dobře. Já si vezmu Žoldáka.

B: He he. Vypadá trochu jako ten tvůj kořen... včetně toho hloupýho šklebu.

A: Ještě slovo o Robinovi, a končíme!

B: Klídek, Alčo, už ani slovo. Chystej kartu postavy.

A: Hele, tohle o těch životech a magenergii jsem četla dvakrát, je to trochu složitější. Radši si to přečti pořádně.

* * *

B: Ok, přečteno. A co jako?

A: Řekla bych, že celá ta hra je na tom postavená, tak bys tomu měl rozumět. Zatím to jenom znamená, že si tam dáš ty kamínky – jako zaklínačka máš čtyři červený a čtyři modrý... ježíšku, brácha, ty jsi truhlík. Píšou tady vpravo, tak si je dej vpravo, máš to tady na obrázku! Vlevo budeš dávat ty, o které jsi přišel.

B: Tak proč je tu bank, když je nebudu odhazovat tam?

A: Vždyť ti říkám, ať si to pořádně přečteš! Tady je to dokonce jako Důležité upozornění. Když tě zraní, dáváš si je vlevo, a když se léčíš, tak je vracíš vpravo. Je to jednoduché. Když máš všechny vpravo, jsi úplně zdrav.

B: He he, hele, já jich mám dohromady osm, a tvůj žoldák jen sedm...

A: No jo, máš pravdu... to asi budou ty červený důležitější, těch mám víc než ty... ale teď nemudruj, uvidíme. Zatím si vezmi tři žlutý zlaťáky a tři zelený zkušenosti.

B: Co? Jaká zkušenost?

A: Vždyť to bylo hned na první stránce. Asi tak: tu zkušenost budeš dostávat za to, jak budeš bojovat se zloduchy a nestvůrami: čím silnější potvora, tím víc zelených kamínků. Pak si za ni budeš kupovat tyhle ty černý karty – zvláštní schopnosti. Hele, tady zrovna píšou, že máme dát do každého cechu jednu.

B: Co jsou cechy? No jo, už to hledám... tyhle políčka, dobře. Můžu si ty karty číst?

A: Když píšou, že se dávají odkrytě, tak určitě ano. Teď najdi v zelených nějakou krajinu.

B: Hmmm... Magický vítr... Krize... Pláně, to by mohlo být ono. Takže mám dát do každých plání jednu odkrytou světle žlutou, že? A ten zbytek zelených kromě těch plání zamíchat?

A: Správně. Začínáš to chápat. Vidíš, stačí pozorně číst a dělat přesně, co píšou...

B: Dobře. Tak, a dál si vezmu figurku Zaklínačky... a mám ji dát do Pevnosti. Ty si dej Žoldáka do Gildy. Není to zas tak těžký.

* * *

B: Ha hááá, padlo mi víc, začínám. No jo, ale co mám dělat?

A: Radši si vezmi tuhle kartičku se shrnutím pravidel... ne, z druhé strany, tohle je o boji.

B: Dobře. Za prvé, táhnout kartu náhody... to jsou ty zelený, že? Svěží vítr. Já si mám vyléčit dva životy, ty jenom jeden, heč! Životy jsou červený, že?

A: Kam saháš? Nechej ten bank na pokoji! Četli jsme to dvakrát – doléčit znamená přendávat zleva doprava!

B: Ale já vlevo nic nemám! To z toho nebudu nic mít! Nemohl bych si táhnout jinou kartu?

A: Jsou to pravidla, tak se jimi říd. Buď rád, že je tvá Zaklínačka zdravá. Pokračuj – hráčův tah. To je rozebráno až na straně 5.

* * *

B: Hmmm... pohyb. Tady je nějak moc možností. Co z toho si mám vybrat?

A: Tak to snad záleží na tom, co chceš, ne? Podívej, jsi v pevnosti. Hned vedle tebe leží v pláni karta Černokněžník. A támhle u města máš Skalního obra. Kdybys použil koně, dostaneš se k němu.

B: Hele, a mohl bych si prvně vzít tady tu schopnost Sečné zbraně, co leží v Pevnosti? Tady píšou na straně pět v tom rámečku, že co leží v cechu, to si můžu vzít. A pevnost je navíc můj cech.

A: Tak se na to podívejme. Prvně je pohyb. Pak až využití příležitosti. Takže nemůžeš prvně si to vzít, a pak až jít. Musel bys místo pohybu zůstat stát na místě, a pak si ji teprve vzít. Ale stejně nemáš dost zkušenosti, Sečné zbraně stojí pět, a ty máš jen tři. Že je to tvůj cech znamená, že nemusíš platit zlato – zelenýma musíš platit stejně!

B: Hele, poslouchej, jestli to chápu dobře: taky bych mohl místo pohybu udělat tady to g) – využít možnost pole. A v pevnosti píšou, že ztratím jeden život (to znamená dám doleva, že?) a vezmu si dva body zkušenosti. Takže když to udělám, mám akorát pět zelených, abych si to koupil ne?

A: Aha, člověče, máš pravdu. To mě nenapadlo. Jenom jestli ti to k něčemu bude, když žádnou sečnou zbraň nemáš.

B: To je pravda, nebudeme to komplikovat. Jdu na Skalního obra. Takže pohyb o dva, za to platím zlaťák – do banku, že?

A: Tak, teď tu máme Boj s nestvůrami! Otoč kartičku s pravidly na druhou stranu. A v pravidlech najdi stranu šest. Tady... Boj s jinou postavou... aha, ne, tím asi myslí mého žoldáka, obr bude spíš Boj s nestvůrami. Hmmm... Zrovna ten nejsložitější případ, Skalní obr má uvedenou Sílu i Vůli. Máš štěstí, že není v horách, tam by byl ještě silnější.

B: Takže já si teď můžu vybrat, jestli budeme bojovat modrýma nebo červenýma? Vůli má menší, šel bych do toho modrýma!

A: Ale to musíš zaplatit dva magy.

B: V pohodě, zaplatím, obr za to stojí!

A: Počkej, počkej, to není tak jednoduché. Zkus si to – zaplať dva magy... správně, dva modré kamínky vlevo. A kolik máš teď vůli.

B: No čtyři... aha, vlastně ne, nepočítá se to číslo na kartě, ale počet kamínků. Takže jen dva. Hmmm... tak to radši ne. Půjdu na něj normálně mečem... vlastně spíš holýma rukama, když žádnou zbraň nemám. Za to nic neplatím, že?

A: Ne. Vezmi si kostky a hod'

B: Ha hááá! Dvě šestky! Má Zaklínačka vyskakuje na obrova ramena a údery jejích pěstí...

A: Počkej, moc se neraduj. Podívej se do pravidel. Hážeš za svou postavu i za nestvůru. Světlá kostka je tvoje, tmavá obrova – oběma vám padlo 6. Ty máš sílu 4, dohromady tedy 10, obr má sílu 5, dohromady tedy 11. Smůla, Boříku, obr vyhrál.

B: Zrada! Co teď? Hmmm... tady, prohra v boji s nestvůrou. Ztrácím život, hmm...

A: Čti pořádně kartičku. Tady ten černý puntík se používá v případě prohry. Obr tě omráčí, ztrácíš život a navíc i dva magy. Přesuň si vlevo jeden červený a dva modré. Tvůj tah tím končí, Obr tam zůstává ležet. Hraju já.

B: No to je bezva. Ta hra mě štve.

* * *

A: Tak, teď já. Karta náhody: Charita. Hmmm... kdo má nejméně životů? To jsi ty, vyléčíš si jeden život, přesuň ho doprava. Kdo má nejméně magů? Oba máme dva magy, kouknu do pravidel... tady píšou při rovnosti oba. Mě žádný nechybí, ale ty si můžeš přesunout dva modré. A kdo má nejmíň zlata? Kruci, taky ty. Vezmi si tři žlutý. No, to je teda pěkné. Tak já se přesunu sem do lesa a můžeš zase hrát ty...

B: He he, není to tak špatné... Takže si táhnu zelenou kartu: Hory. Dám dobrodružství do hor. Hele, co to tady vedle máme? Hlídací golem. Síla 4. To je fér, já mám taky čtyři. Hodíme... hohó, mě padlo 5, jemu 3. Takže jsem vyhrál, ne? A dostanu za to dva zelený. A co s tím golemem?

A: Dáš ho k odloženým kartám. Ale prvně si přečti text u bílého kolečka, to je odměna, když ho porazíš. Čti pozorně... máš hodit kostkou... hmm... šest, to znamená vzácný předmět. To jsou tyhle žlutý, jeden si vem.

B: Wow! Koruna moci, to zní dobře.

A: Důležitější je, co je u ní napsáno. Teď hraju já... tady v té pláni, je Opuštěná chatrč, mám si vzít běžný předmět. Hele, našla jsem šavli. Opuštěnou chatrč dáme k odloženým kartám. Můžeš hrát.

B: Táhnul jsem zase pláně. Co teď? Mám tam dát další karty?

A: Někde jsem to četla, radši se podíváme. Hele, tady to je, v tom rámečku o kartách náhody. Tam, kde karta je, se dá další zakrytá. Tam, kde karta není – třeba tady, co ležela ta chatrč – se dá odkrytá.

B: Aha, takže já tady teď mám obra a navíc zakrytou kartu. Co když budu chtít bojovat znovu s obrem?

A: Tak tam půjdeš, a i tu druhou kartu odkryješ.

B: Dobře. Ha, Naleziště drahokamů: „Vezmi si dvakrát tolik zlata, kolik máš sílu.“ Takže já si беру osm zlatých...

A: Počkej, ne tak rychle! Prvně boj, pak až příležitosti! Máš tu obra... když ho neporazíš, máš smůlu.

B: Co kdybych to tentokrát zkusil Vůli? S tou Korunou moci za to platím jen jeden modrý, zbudou tři. Navíc si můžu za korunu přičíst +1. To je fér, čtyři na čtyři. Mimochodem, zvoní ti mobil... Sakryš, to je napínavý... Když mi padne víc, dostanu zkušenost za obra, jeho poklady, a ještě osm zlatých v drahokamech... Alčo, nech telefonování a pojď se dívat.

A: Promiň, Boříku, volal mi Robi, musím letět.

B: Teď? To nemyslíš vážně, ségra! Jak já toho frajířka nenávidím...

A: Já ho taky zas tak moc nežeru... hele, víš co, kašlu na to, nikam nejdu. Tak házej.